

[Fryxell, Anders]

Wermelandsvisan.

Äf Värmeland, du sköna du herliga land,
du krona för Svea Rikes ländre!
ja om jag komme midt i det färlofwade land,
till Värmaland änd jag återvänder.
Ja! der will jag lefwa, ja! der will jag dö:
och en gång från Värmeland jag tager mig en mö
så vet jag, att aldrig jag mig angrar.

Ja, när du engång skall bort och gifta dig, min wän!
Då skall du till Wermeland fara:
der finnes nog Guds gafvar med flickor qvar igen,
och alla ä' de präktiga og rara.
Men friar du der, så war munter och glad
Ty muntra gossar wilja Wermelandsflickorne ha;
de sorgsna — dem ge de på båten.

Och Värmelands-gossen, han är stolt och glad;
han fruktar för intet uti werlden.
När Konungen bjuder så, drager han stad,
bland kusor och blixtrande swärden,
ja! wore det Nysfar til tusendetal,
han ei dem alla frugtar, han will ei annat wal,
än dö eller segra med åra.

Och skulle han ei strida med glädje och med mod,
och lätvet sitt våga, det unga?
der hemma sitter Moder och beer för hans blod,
med Bruden, den älskade, unga;
en Västgötsk flicka, så huld och så sön!
för Kung och Land han strider, och hon skall bli hans sön;
ho kan honom då öfverwinna?

Pris 10 Øre

hos G. B. Strøm, Prindsens Gade No. 25.

[Kra] u.c

V box 27:795

